

1859 aug 29

K 513 / 511.

Kezres Barátom!

Igen meg lepem, miután a kármány-féle pályas.
művelő bírálóitól kaptam meg az oktatásom; meg
valamint azt az eshetőséget egészen stábitásom
kívül hagytam ott. Sajnálom, de miután meg van,
akkor végzettem magam, hogy mind se, mind
en fölkel igazságkeresés és elfogulatla,
nabba emberek vagyunk, mintsem teged a ba,
sattag ide - vagy oda - rézkajlóvá teherre,
s mintsem engem csak legkevésbé is nyug,
talánitna az, hogy ha se egy más jönnakite,
ked a pályadíj. Tehát minden minden van.

Személyesem, hogy ha más a dolognak
egy kellek történni, a kíváncsiság engem az,
na öföfölkre, hogy mivel szeptemberben úgy is
akarok hozzád menni, egyjáraitt akkor men,
fél, miután ama löttemenyeket nálad egy go,
móban láthatom. De lehet hogy ez a te bi,
rálóit függetlenfégedes kienirokna. Meg az
is lehet, hogy te még akkorra Frenseni Csáko,
mal

mat nem olvasandóval volnád (ugy-e frög?) -
hogy róla ítélesek kimentek, - már pe,
dig hozzád mezelem legfőbb célja az.

Ezért egész bízalommal kérlek tudd,
fiss ha nem vésztel: lehetne-e egy levele
e két végemnek tenni eleget, - hogy? s mikor? -

Minden jójjával várom, de meg' d,
dig mind' kárvalan Tomony nek az iránt b,
gics sudófitáit hogy Tompa, te, Szilágyi
mikor kerestek nála. Ha tén' oda menési ter,
vetel véghez elmaradt, vagy esuttal én is te,
te nek róla. Ha nem, vagy tén' ott fogunk te,
hállozni.

Jóru vevő édes d'antom, b'cs'ap's meg,
ha frög'jelemek talály. Fiaid az, eug'z,
vimmel egyint' ölelve vagytok

Kroniklós 1859 Aug. 29.

szerebáratod
F. K.

